

[Jens Thoft]

forslaget netop understreger kirkeskatten som et medlemskontingent. SF er enig i det, om end vi undrer os over, at folkekirken har samme medlemsregler som Jacob Haugaards Sammenslutning af Bevidst Arbejdssky Elementer: er man ikke udmeldt, er man medlem. Derfor har både han og folkekirken 4,5 millioner medlemmer; men det er jo en anden debat.

Hvis ordningen skal ændres med SF's støtte, må søfolkene have det, vi kunne kalde et kirke-tillæg, oven i lønnen, og hvis de ved påmønstringen ønsker, at det tillæg skal bruges som det medlemskontingent, det er, fordi de er medlemmer af foreningen, ender pengene i folkekirken; hvis de ikke ønsker at være medlemmer, får de selv mulighed for at disponere over det. Det ville skabe et frit valg på området, og jeg vil gerne understrege, at SF varmt støtter et sådant frit valg.

Vi synes altså, at der er en række gode intentioner i forslaget, og vi er begejstrede for, at Kristeligt Folkeparti på denne måde udstiller det fuldstændig tovlige, der er i, at en række menneskers skat, inklusive kirkeskatten, bliver foræret til rederne, men vi er altså ikke villige til at støtte forslaget, hvis det er søfolkenes løn, Kristeligt Folkeparti på denne måde vil have reduceret.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet arbejder for at få personskatten nedsat, og vi ville helst have den helt fjernet. Dette forslag lægger op til at indføre skat på en bestemt gruppe personer, og det kan vi ikke støtte.

Da Fremskridtspartiet i sin tid var med til at afskaffe skatten for sømænd, var vi meget glade, og vi vil også meget gerne være med til at afskaffe den for den øvrige del af befolkningen, men vi kan altså ikke støtte indførelse af nye skatter.

Elisabeth Arnold (RV):

Efter at have læst dette forslag må man sige, at Kristeligt Folkeparti i sandhed har fundet alle krinkelkrogene frem i vort skattesystem. Det har i hvert fald oversteget min fantasi, at det kunne gå i svang i det danske samfund, at man for at bidrage til noget skal melde sig ud af det pågældende for så at indkassere en kompensation, som man personligt kan bidrage med; det er i sandhed paradoksalt, som der også står i bemærkningerne.

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for den udmærkede forklaring på, hvorfor det er, som det er, men det ændrer jo ikke ved det forhold, at det for den enkelte sømand må forekomme virkelig paradoksalt, at tingene skal være sådan. Jeg tror imidlertid ikke, at vi kan klare det ad lovgivningsmæssig vej, men må overlade det til de organisationer, som er med i aftalen.

Så vil jeg sige til Kristeligt Folkeparti, at man altid kan bidrage til en kirke, hvis man ønsker det. Så vidt jeg ved, har det aldrig nogen sinde været umuligt at bidrage på en eller anden måde, f.eks. ved kollekter, og den mulighed står dog stadig væk åben, uanset om man er medlem af en skatteordning eller ej.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at understrege, at Kristeligt Folkeparti stadig mener, at de intentioner, der lå bag DIS-ordningen, er rigtige. Vi har med DIS-ordningen hindret en udflagning, eller vi kunne sige, at vi har opnået en tilbageflagning.

Men der er noget principielt ved kirkeskatten i forhold til statsskat eller kommuneskat; den er et medlemskontingent, et frivilligt bidrag. Om man melder sig ind i den ene eller den anden kirke, må være en frivillig sag, men hvis man er medlem af folkekirken, er man altså i den situation, at rederne får pengene. Svaret på spørgsmålet, om det er rederne eller sømændene, der skal bidrage til folkekirken, er, at det helt klart må være rederne, der giver pengene enten til folkekirken eller til de sømænd, der ikke ønsker at være medlemmer af folkekirken. Dermed mener jeg at der er etableret en valgmulighed for den enkelte sømand præcis som for alle andre danskere: Hvis de ikke ønsker at være medlemmer af folkekirken, har de deres fulde ret til at melde sig ud og dermed spare nogle penge. Det må så være os, som synes, at folkekirken har kvaliteter, der bør overbevise om, at man bør melde sig ind og betale, hvad det koster, og til gengæld få de rettigheder, som et medlemskab medfører; det er denne svaghed ved DIS-ordningen, som vi ønsker ændret, og jeg kan takke flere af ordførerne, ikke mindst Socialdemokratiets, for forståelse af anliggendet.

Man håber, at man kan løse det ved en overskomst, og kan man det, kan jeg kun udtrykke tilfredshed; jeg har selv haft drøftelser med